

Fabrikalardan makina sesinden
önce İşçinin Sesi gelecek!
Yıl:17 Sayı:418

İŞÇİNİN SESİ

İnanç, özveri, emek
sarsılmaz parti demek!
Temmuz 1991

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN! KARKEREN HEMU WELATAN YEKBIN! BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN! KARKEREN HEMU WELATAN YEKBIN! BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN! KARKEREN HEMU WELATAN YEKBIN!

Legal olanakları yığınları kucaklamak için kullanalım

LEGAL ODAKLARDA ÇALIŞMA

İçinde yaşadığımız dünyayı anlamak, yaşamak istediğimiz dünyayı kurmak için, izleyeceğimiz yolun, kullanacağımız araçların belirlenmesi, ilk yapılması gerekendi.

Dünyanın içine girdiği yeni dönemin değerlendirmesini ve partimizin bu durumda alacağı tutumları, çalışma yöntemlerini de genel hatlarıyla içeren TKP MK Durum Değerlendirmesi, "dünyada bir dönem objektif olarak yıpratma savaşı gidecektir" tesbitini yaptı. Yıpratma savaşının komünistlerden istediği "devrimci, atılımlı, saldırgan" çalışmayı vurguladı. Her komünistin kendisi için dersler çıkarması gereken MK Değerlendirmesi, bugünü anlamaya dayalı olarak yapılacak yeni dönem çalışmasında görevini yaparak, önümüze hedefler koydu.

Partimiz, MK Değerlendirmesi'nin yıpratma savaşında yaşamsal önem taşıdığını belirttiği dört alanda - ideolojik çalışma, mali mesele, yayın ve dış ilişkilerde - yoğunlaştı. Partimizin çalışmasında başarının yükseldiği dönemde 7. Kongre yapıldı. Kongre kararlarının bileşkesi, parti çalışmasının legal alanda yoğunlaşmasıdır. 7. Kongre, partinin gözünü dikeceği alanları ve hedefleri karara bağlamıştır. Kararların parti örgütlerimiz ve yoldaşlar tarafından doğru anlaşılıp uygulanması, yeni dönemde başarının ve gelişmenin esas etkeni olacaktır.

Dünyanın gericilik döneminde yol aldığı bir sırada, partimiz ilerleme, yükselme dönemine girdi. Çelişkili gibi gözükse de bu bizim bugünkü gerçeğimizdir. Yine de, partimizin ilerleme hızı istediğimiz gibi, olması gereken hızda *değildir*. Bu konuyu komünistler her günün unutulamaz, ana gündem maddesi yapmalıdırlar. Sorun, "neden hızlı gelişemiyoruz"dur. Çözümü ise vargücümüzle kongre kararlarının günlük pratik çalışma içinde hayata geçirilmesindedir.

Legal Merkezlerde Parti Çalışması

Ülkede, her alanda savaşımın çerçevesi genişliyor. Komünist partisi, savaşım alanlarının herbirinde mücadele vermekle yükümlüdür. Bunu beceremeyen bir partinin sınıfın partisi olma, yığınlara malolma yolundaki samimiyeti tartışma götürür. O zaman sorun, davayı günün gereklerine uygun yöntemlerle yürütmede kendisini göstermektedir.

"Bugün partinin ihtiyacı, yöneticinin, kendisine bağlı çalışan her yoldaşla gün yirmidört saat görüşebilmesinin olanaklarının yaratılmasıdır. Alttan bir yoldaş da yöneticisine kolayca ulaşabilmelidir.

"Bugün Türkiye ortamında buna en uygun biçim, parti çalışmalarının legal örtüler altında yürütülmesidir. Legal örtüler, herkesin birbirini kolayca görüp, denetleyebileceği uygun bir yapı ortaya çıkaracaktır.

"Bunun için legal merkezlere ihtiyaç vardır..." ("7. Kongre Kararı, *İşçinin Sesi*, sayı 415)

Bu satırların anlamını derinden kavrayıp, ona göre çalışmak parti çalışmalarının önünü açacaktır.

Yoldaşların önünde duran önemli görev, *parti çalışmasının legal merkezlere oturtulması* görevidir.

Legal alandan konuşulduğunda akla, sendikalar, dernekler, meslek odaları, legal basın vb. gelir. Komünistler toplumda üstlendikleri görev gereği, varolan tüm yasal yapılarda çalışırlar. Fakat, bugün partimizin örgütlerinden istediği, yalnızca yukarıda belirtilen legal merkezlerdeki çalışmayla eşanlamlı bir legal merkez odaklaşması değildir. Yapılan legal alan çalışmaları sürdürülecek, varolan ve kurulacak legal merkezler, partinin yerel örgütlerine *örtü* olacaktır.

Varolan legal odaklarımızda, partinin görüşlerinin açık ajitasyon ve propagandası yapılmalıdır. Unutmayalım ki, parti çalışmasının istenilen düzeyde yapılamadığı, içinden komünist kazanılamayan, parti hattının çevreye ulaştırılamadığı bir legal çalışma, bugün, en iyimser tanımıyla enerji kaybıdır.

Legal merkezlerimizin yapacakları çalışma, kuruluş amaçlarıyla bağlı olarak, şu açılardan da önemlidir:

Burjuvazi hergün yeni ideolojik saldırıyla geliyor. Yığınlar için çekim merkezi olan legal örgütlerimiz, burjuvazinin saldırılarına, günübirliğine, yığınlarla birlikte yanıt verebilme konumunda olacaklardır.

Sırf saldırıya yanıt vermek yetmez, partimizin burjuvaziye vurmasının hızlandırılmasının olanağı da, legal örgütlerimizin sahip olacakları çabuk hareket ve iletişim sayesinde artacaktır. Kimi hantallıklar da, legal örtü altında çalışmanın getireceği yüksek hareket yeteneğiyle atılacaktır.

Legal örtü altında çalışma, polis ve ajanın kendisini en zor gizleyeceği alan olduğundan, partiye sızmalara karşı ek bir set çekilmiş olacaktır. Partililerin siyasal çalışma yaparken legal merkezin örtüsünde çalışmaları, onları polisin saldırılarına karşı koruyacaktır. Polis sonuçta yasal bir kuruluşun adamını "alıyor" olacaktır. Zaten esas olan, polise düşme sorunu değil, polise sır verilmemesidir.

Bu tür çalışma, partililerin yetenek ve becerilerinin yakından izlenip, yoldaşlar arasında görev dağılımının daha objektif yapılmasında da yardımcı olacaktır.

Legal örtü altında çalışmanın insanı laçkalaştırabilecek, kolaycılığı ve yasal sınırlamalara fazlaca önem vermeyi aynı anda besleyen olumsuz yanları da vardır. Yığınlarla bağın genişliği düzeyinde de disiplini yükseltici, komünist kişiliği geliştirici yönler ise, bu çalışmanın getirdiği olumlu yanlardır.

Burada bizi iki yönlendiricimiz özellikle ilgilendirmelidir. Birincisi, parti merkezinin *denetimi*, ikincisi ise komünist *bilincimizdir*.

> Biz yaşadığı en zor yılların getirdiği zorlu görevleri başarıyla yerine getirmiş bir partiyiz. Önümüzdeki zor ve karmaşık dönemin görevlerini de, yeyınlarımızın dağıtım ağını en iyi şekilde kurarak, parti çalışmasını legal merkezlere oturtarak, Anadolu'nun isyan geleneğiyle birleşerek başarıyla yerine getireceğiz.

Legal Yayın Odakları

Yıpratma savaşı ideolojide yetkinlik istemektedir. Ancak kendisini burjuvazinin ideolojik saldırılarına karşı, Marksizmin devrimci ideolojisiyle donatan parti ve komünistler, yıpratma savaşından gelişerek çıkma şansına sahiptir.

Partimiz, önümüzdeki dönemden gelişerek çıkabilmek için, yığınların gönlünü ve kafasını kazanmış bir parti olma göreviyle de karşı karşıyadır. Bunu sağlayabilmek için, parti görüşlerini içeren yayınlarımızın *ulaşabileceği her yere ulaşmasını* sağlamamız gerekiyor.

"Önümüzdeki dönem partinin ayağa kalkması dönemidir. Bunun ana halkası yayınlarımızın başarılı bir yayın ve dağıtım ağına oturmasıdır." ("7. Kongre Kararı", *İşçinin Sesi*, sayı 415)

Partimiz, yayınlarının dağıtımı çevresinde ilişkilerini geliştirir, örgütlenir. Bugün, partimizin çıkardığı legal yayınların, mesaj verilmek istenen toplumsal kesimlere ulaşmasının sağlanması, partinin fikirler temelinde insanların kafasını ve gönlünü kazanmasını sağlayacak etkenlerin içinde, önem sırasında birincidir.

Her partilinin vazgeçilemez bir görevi, partinin legal yayınlarını dağıtmak ve dağıttırmaktır. Bu, legal merkezlerimizin de ana görevlerinden biri olmalıdır. Yayınların insanlara ulaştığı yerlerin legal merkezler oluşu, partinin belirlediği "legal merkezlerde yoğunlaşma" hedefiyle de uygun olur.

Böylece legal merkezlerle parti basınının birbirini desteklemesi, legal merkezlerin siyasi odaklar olması durumu güçlenir. Örnek bir yayın dağıtımı yapan legal merkezlerimiz, bu dağıtım ağı çevresindeki siyasal çalışmadan partiye üye kazanırlar.

Yayının çalışmalarımızda tuttuğu önemi anlamak için verilebilecek iki örnek var. Bu, yayın dağıtımına yeterince ciddi yaklaşmayan yoldaşlara ve örgütlerimize olayı daha iyi anlatabilir.

Birinci örnek, partimizin genel sekreteridir. Genel sekreter yoldaşı, yeni çıkan bir yayının tanıtımını dostlara, misafirlere yaparken sık sık görürüz. Yoldaşımızın bu konuya ne kadar önem verdiğini görmek bizim için çok öğretici olmalıdır.

İkincisi de, gelişen örgütlerimizdir. Bu örgütlerimizin gelişmesindeki önemli faktörlerden birisi de geniş yayın dağıtımı yapmalarıdır.

Alevilerin Demokratik Haklarını Savunmada Legal Merkezler

Legal odaklarda Alevilerin demokratik hak ve özgürlüklerinin savunulması günümüz parti çalışmasında önemli yer tutmaktadır. Alevilerle, olabiliyorsa aynı legal odaklarda, tüm anti-demokratik işleyişlere karşı birlikte mücadele verilmelidir.

Ayrıca, kurulmuş Alevi örgütleriyle dostça ilişki, her alanda yardımlaşma ve destek, yaşadığı yüzyılların olumsuz etkilerinden dolayı son derece tedbirli bir toplum olan Alevilerin partimize güvenmelerinin süreci bütün olanaklar kullanılarak hızlandırılmalıdır. Felsefesi devrimci, hümanist, başeğmez nitelikleri dolu olan Alevi toplumunun, bu özelliklerinin yanısıra nüfusun içinde tuttuğu sayısal oran da gözönünde bulundurulursa, konunun legal çalışma açısından önemi iyi anlaşılır.

Alevi toplumu işçi sınıfımızın müttefikidir. Parti merkezinin bu konuda getirdiği ideolojik açınımı özümseyip, bunu, pratikte ardıcıl bir şekilde uygulamak bile meyvelerini kısa sürede verecektir. Parti organlarının kararlarıyla uygun çalışan parti örgütlerimiz ve onların içinde çalıştıkları legal örgütler büyümeye açıktırlar.

Bu konuda ulaşmak istediğimiz kısa dönem hedefi şöyle özetlenebilir: Alevilerin en geniş kesimleriyle sağlam dostluklar kurmuş, partimize Alevi yoldaşlar kazanan parti örgütlenmeleri...

Herşey İnsanın Mutluluğu İçin

Devrimi, komünizme ulaşmak, üreten ve yaratan insanın mutluluğunu sağlamak için yapacağız. Bu yolda herşey, parti de, diğer örgütlenmelerimiz de sonul amaca ulaşmak için önemli birer araçtırlar.

Bu araçlar insanlardan oluşur ve merkezlerinde insan vardır. Legal örtü altında çalışan örgütlerimizin de bunu derinden kavramaları, çalışmalarını daha sağlıklı kılar.

"İnsan"ın önemi bugünden iyi kavranmalı, insan psikolojisine gereken önem verilmelidir. İnsan ilişkilerinde titiz davranılmalıdır. Çalışmalarda, insan sevgisine ve saygısına dayalı, birbirine karşı anlayışlı, yanlışları eleştiren fakat insanı ilerleten, devrimci, militan mücadele temel olmalıdır.

Yoldaşlar bazen, işlerin akışının getireceği zaman daralması nedeniyle insan ilişkilerinde geri kalmaktadırlar. Bu tekrarlandığında, legal merkezlerdeki parti çalışmasında karşımıza sorun olarak çıkar.

Şu tür sözleri bu alanda çalışan yoldaşlar sık sık duymuşlardır; "Adamların derneğine gidiyorum, bir hoşgeldin diyen yok. Ne asık suratlı adamlar...", vb. Bu ve bunun gibi tepkilerin önüne, samimi, insana değer verdiğini gösteren, kişiye dostane yaklaşan ve gerçek dostluklar kurmak için davranan bir çalışma stiliyle geçilebilir.

Gözden kaçırılmaması gereken bu gibi noktalar, yığın çalışmasında, insanlarla dostluk kurmak için atacağımız adımlarda, köprülerin kurulmasında hız yavaşlatabilirler.

Komünistler, sınıfın ve toplumun önderleri olmak zorundadırlar. Bunu sağlayabilmenin yollarından biri de örnek insan olmaktır. Komünistin söyledikleriyle yaptıkları birbirini tutmalıdır.

Biz yaşadığı en zor yılların getirdiği zorlu görevleri başarıyla yerine getirmiş bir partiyiz. Önümüzdeki zor ve karmaşık dönemin görevlerini de, yeyınlarımızın dağıtım ağını en iyi şekilde kurarak, parti çalışmasını legal merkezlere oturtarak, Anadolu'nun isyan geleneğiyle birleşerek başarıyla yerine getireceğiz. Dünya çapında karşıdevrim ve gericilik döneminden gelişerek çıkıp, Türkiye Komünist Partisi'ni halkımızın gönlüne oturtacağız.

H.Kar

Türkiye'den 4 kitap gönderilerek abone olunabilir. □Yazışma adresi: PO Box 513, London N16 5QB, England □Baskı: Multiline Systems Ltd. (TU) □Gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlamama ve tersine bir istek belirtilmedikçe düzeltme, ya da kısaltma hakkı yayın kurulunundur. Hiç bir yazı geri gönderilmez.

REŞAT FUAT BARANER

1900 yılında doğan Reşat Fuat Baraner, daha 18 yaşındayken Lenin'in hayranı oldu. İstanbul'da Yüksek Öğretmen Okulu birinci sınıf öğrencisiyken, Nobel Barış Ödülü'nün Lenin'e verilmesini öneren komitede yer aldı. 1920 1 Mayıs'ında işgal altındaki İstanbul'da işçi sınıfının anti-emperyalist gösterisini Öğrenci Birliği Başkanı olarak selamladı.

Almanya'da Kimya Fakültesi'ni bitirdikten sonra Sovyetler Birliği'ne geçip, Lenin Akademisi'nde öğrenim görmüştü. Marks, Engels, ve Lenin'in birçok yapıtını Türkçe'ye çevirdi. Engels'in *Anti- Dühring*'ini dilimize kazandıran odur. *Kızıl İstanbul, Kızıl Samsun* adlı İl Komiteleri gazeteleri onun girişimiyle çıktı. En *Büyük Tehlike* adlı elkitabı faşizme karşı savaşta tarihsel bir belgedir.

Reşat Fuat Baraner, 1926'da TKP'ye girdi. Uzun yıllar Politik Büro üyesi ve MK Sekreteri olarak görev yaptı. Ömrünün 20 yılını İstanbul Harbiye Askeri Cezaevi, Sultanahmet, Sinop, Ankara cezaevlerinde geçirdi. Emperyalizme, faşizme, her türlü gericiliğe, oportünizme ve likidatörlüğe karşı yılmadan savaşım verdi, örgütlü savaşımı yönetti. Baraner yoldaş, Atatürk'ün teyzesinin oğluydu. İstese, önünde mevki, şan, şöhret her kapı açılırdı. Ama o, ömrünün 42 yılını TKP'ye, işçi sınıfının davasına vermeyi yeğledi.

11 Ağustos 1968'de İstanbul'da ölen Reşat Fuat Baraner yoldaşın sınıf savaşımının ve kültürünün günümüze ulaşmasında büyük katkıları vardır. Türkiye işçi sınıfı bu namuslu ve yiğit komünist evladını hiçbir zaman unutmayacaktır.

İnanç Yoldaş'a

Sevgili İnanç Yoldaş,

Sen aramızdan ayrılalı 11 yıl oldu. Zaman sana karşı sevgimizi, saygımızı küllendiremedi. Tam tersine, bütün kavga yoldaşların bugün biraz daha seninle bütünleşiyor, seninle doluyor.

Seni İnanç yapan, komünizme inancın, devrime gönül vermişliğin, kavgadaki kararlılığındı. Sana sıkılan o kahpe kurşun aynı zamanda senin taşıdığın bu değerlere de sıkılmıştı.

Sen ki, o günkü oportünistlere karşı inançla mücadele verdin. TKP'de Leninci hatta seninle beraber kavga veren bütün yoldaşlarına örnek oldun. Öyle ki, ölümünle bile bu örnekliliğin devam etti. Cenazen o güne kadar ilk defa bir komüniste yaraşır bir şekilde kaldırıldı. İnanmadığın, istemediğin bir şekilde namazın kılınarak *değil,* orak-çekiçli kızıl bayrağa sarılı tabutunla Enternasyonal marşıyla körpe vücudun toprağa verildi. Ama sen taşıdığın bütün örnek değerlerinle, dünden bugüne aramızda oldun, bu uzun kavga yolunda bugünden yarına da yoldaşlarının arasında olmaya devam edeceksin.

Sana o kahpe kurşunu sıktıran oportünizm durduğu yokuştan tekerlenerek layık olduğu yere, karşı-devrim saflarına vardı. Bugün burjuvazinin iğdiş olmuş bohçasını yamamak için elinden geleni yapıyor. TBKP olarak tarihin çöplüğünde yerini aldı.

Sevgili İnanç yoldaş, seni unutmadık, unutmayacağız. Sen beyin hücrelerimizde, damarlarımızda ve yüreğimizde sürekli taze bir şekilde yaşayacaksın. Sana, senin haykırdığın gibi haykırmak istiyoruz: Yaşasın TKP! Yaşasın komünizm!

Ahmet Hakan yoldaş

Ahmet Hakan yoldaş, 1952 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Gençlik yılları hayatını kazanmakla ve çevresindeki devrimci hareketleri izlemekle geçti. 1976 yılında Tekel'in sigara fabrikasına işçi olarak girdi. Burada devrimci mücadelenin en ön saflarında yer alarak gerek fabrikasında gerekse yaşadığı çevrede örnek bir kişi oldu.

Ahmet yoldaşın komünizme olan inancı sürekli arttı. Bir komünistin partisiz olamayacağını biliyordu. Bu doğru bilinç, kendisini partisini aramaya itti ve 1978'de TKP'ye üye oldu. Gerek partisine gerekse sınıfına olan inancı onun bütün benliğini ideolojisini hayata geçirmeye adadı. Bu mücadelede parti içindeki oportünistlere karşı Leninci safta yer tutarak bilendi.

Ama ne yazık ki 17 ağustos 1979'da Gürçeşme'de bir eylemin örgütlenmesi sırasında vurularak toprağa düştü. Onu vuranlar zaman zaman sınıf hareketine zarar veren "sol" sekter siyasi hareketlerden birinin elemanlarıydı ve bir kahvehane taraması sırasında yoldaşımıza kıydılar. Devrimcilik adına yaptıkları bu eylem aslında burjuvaziye yaradı ve işçi sınıfı hareketi yiğit bir militanını, biz de bir yoldaşımızı kaybettik. Ama Ahmet Hakan yoldaşımızın yere akan kanı arkasından gelenleri suladı, onlara bilinçli bir örnek oldu.

Ahmet Hakan yoldaşımızı onu kaybedişimizden 12 yıl sonra saygıyla anıyoruz.

Birkaç eleştiri

Değerli yoldaşlar,

Yaklaşık iki yıldır parti bağlarım var. Üyeliğim bir yılı aştı. Önce faşizm dönemi, ardından çözülme döneminin etkisiyle, uzun yıllar kavganın dışında kaldım. Yaşamımın bu en kötü geçen yıllarından sonra partiye bağlandım. Kısa ve ciddi bir eğitimden sonra partilendim.

Görüşmelere her hafta düzenli olarak ve 120km yol katederek gidiyorum. Ancak bazı eksiklikler görüyorum ve bunları sizlere yazarak dile getirmek istiyorum.

Şöyle diyorlar: A. siyaset böyle, B. siyaset böyle. Erken davranan işi götürür. Bu yanlış bence. Bize ne o siyasetlerden, devrimi biz yapacağız. Bu anlayış olmalı.

Benim ayrıldığım bölgeden daha önce bana bağlı olan yoldaşla üç aydır bağ kurulmamış. Oysa gerekli tüm bilgileri vermiştim. Yoldaşla karşılaştığımızda bana şunu söyledi, "sanırım beni boşadılar". Yoldaş çok haklı, böyle durumlar örgüte olan güveni sarsar.

Ben de yaklaşık 4 aydır yayın alamıyorum. 416'ncı sayıyı bir rastlantı sonucu bir yoldaşta gördüm ve okudum.

Yürükoğlu yoldaşın 416'ncı sayıdaki eleştiri yazısında lider kadronun yığın eylemlerine gitmediğini söylüyor. Çok yerinde bir eleştiri.

Gözlediğim önemli birkaç konuyu yazdım. Amacım yanlışlar hakkında fikir verebilmek yoksa yanlış avcısı konuma düşmek istemem. Doğrular, başarılar yok mu? Elbette var. Oportünizmin zerresi bulaşmamış kadrolar var. Onun yansıması pratikleri var. Göğsümüzü kabartan pırıl pırıl örgütümüz var. Bunlar bir günde gerçekleşmedi. Sistemli çalışmanın ürünleridir, yoldaşları kutlarım.

Komünist siyaset sorumluluk ister, yaptıklarımızın hesabını sınıfa ve örgüte vermek zorundayız. Bu yazdıklarımın sorumluluğu bana aittir. Bu yazıda amacım Ege örgütünü şikayet etmek, sitem etmek yada dert yanmak değil. Bunu yapsam bir yıldır yapardım, ben bunları yeni görmüyorum. Komünist örgütüne güvenir. Alt örgüt üst örgüte itaat eder. Ben bugüne kadar bunu yaptım. Şimdi, eleştiri hakkımı kullanıyorum.

Yoldaşça selamlarımla,

Cemil Bozdağ, Ege

'Yoldaşım" diyebilmek

Merhaba yoldaşlar,

Ne güzel şey sizlere "yoldaşım" demek.

Kanımca ben de "yazma özürlü" yoldaşlardan biriyim. Hani bazen o kadar zorlanıyorum ki yazmaya. Atıyorum kalemi kağıdı bir yana, "yarın yazarım" diyorum, ama yarınlar bitmiyor. Hemen başka bir iş giriyor araya, ya da başka birşey yaratıyorum. Kısacası yoldaşımın ısrarına, güvenine rağmen bir türlü yapamıyorum bu görevi. Ama bizde yapamıyorum deyip bir kenara atmak var mı? Bu yazı olmayacağını, olmaması gerektiğini bir kez daha vurguluyor. Merkez Organ'ın bana bağlı damarını nasıl keserim? Merkez Organ'ı ve partiyi ayakta tutan bu damarlar değil midir? Ben buna izin vermeyeceğim.

Bir partizanın özel hayatı ile parti hayatı ayrı tutulamaz. Ya partinin içinde yaşıyorsundur, ya da serseri mayın gibi amaçsız dolaşıyorsundur. Çevremde çok var böyleleri. Ben onlar gibi olmayacağım. Marksizm-Leninizm'den bahsedip, örgütsüz, partisiz olmak ve "mücadeledeyim" demek, sadece ve sadece kendini avutmaktır. Ben, şimdi bunlarla, fabrikasında şalteri indireni, meydanlarda polisle itişip kakışan, sesinin son demine kadar haykıran, işkencehanelerde yoldaşını söylememek için canını vereni nasıl bir tutarım.

Ekonomik anlamda ancak kendime yeter konumdayım ama bu seneki taarruza iyi bir katkı yapmak istiyorum. Bunu bir prensip olarak algılıyorum.

Sizlere bir şiirimi yazarak satırlarıma son veriyorum.

Yeni bir hayatı düşlemek
Hayatı küçümsemektir
yavrum,
Oysa sen yeni doğdun,
büyüyeceksin.
Ter dolacak gözbebeklerine,
yorulacaksın
Bu beğenmediğin hayatı,
yoğuracaksın yavrum
Ve kanter içinde, dişe diş
Yepyeni bir dünya
doğuracaksın.
İşte o an düşlediğin hayat
Kendi hayatın olacak
Sevineceksin, sevileceksin
yavrum.

Yoldaşça selamlar,

S. K., Ankara

Komünist Partisi'nde düzgün bilgi akışı kilit önem taşımaktadır

NASIL RAPOR GÖNDERMELİ?

MKS yazılı rapor verme alışkanlığının örgüt çalışmasında bugün egemen anlayış biçimi olmasından yanadır. Sözlü rapor vermeler yazılı raporların yerini tutamaz. Sözlü rapor verme yine olacak. Özellikle acil bilgilendirmede can alıcı öneme sahiptir. Bunun dışında bugün aylık raporların yazılı olarak sunulması gerekiyor.

Merkez Komitesi Sekreterliği (MKS), partimizin ulaştığı gelişme düzeyini ve ihtiyaçlarını daha iyi yansıtabilmesi için geçtiğimiz yıl bir rapor düzeni hazırlamıştı. Bu rapor düzeni hazırlanırken asıl olarak MKS'nin yönlendirme ve denetleme görevini daha iyi yapabilmesi dikkate alınmıştı. Bu temelde hazırlanan yeni rapor düzenine uygun rapor hazırlama kısa bir süre için iyi işlemiş, örgütlerden düzgün raporlar gelmeye başlamıştı.

Kısa bir süre sonra MKS görevlileri parti örgütlerinin toplantılarına katılmaya başlamıştı. MKS görevlilerinin toplantılara katılıp raporları toplantılarda alması güzel olarak başlayan bu yazılı rapor verme alışkanlığını süre içerisinde geri çektirici rol oynamıştır.

Bir kez yazılı rapor verme alışkanlığı yerini sözlü rapor vermeye bıraktı mı rapor düzenine uygun ve rapor düzeninin gerektirdiği kadar detaylı rapor verme de yerini giderek sadece bazı konuları aktarmaya dönmeye başladı.

Bugün MKS'nin tüm ısrarlarına rağmen hiçbir örgütümüz düzgün periyotlarla rapor düzenine uygun rapor vermiyor.

Bugün ağırlığıyla sözlü rapor alışkanlığı hâlâ rapor vermede "egemen"liğini koruyor. Bu yüzden de MKS'ye ulaşan raporlar eksik olarak ulaşıyor. Bu da MKS'nin görevini düzgün olarak yerine getirmesini engelliyor.

MKS yazılı rapor verme alışkanlığının örgüt çalışmasında bugün egemen anlayış biçimi olmasından yanadır. Sözlü rapor vermeler yazılı raporların yerini tutamaz. Sözlü rapor verme yine olacak. Özellikle acil bilgilendirmede can alıcı öneme sahiptir. Bunun dışında bugün aylık raporların yazılı olarak sunulması gerekiyor.

Yazılı rapor verme bilgilerin ve değerlendirmelerin daha nesnel olmasını sağlar, bilgileri kalıcılaştırır. Sözlü raporlar genel olarak alttan üste doğru akarken – aktaranın tam eksiksiz aktarıp aktarmadığına da bağlı olarak – süzülerek geldiği için merkezin yararlı, yararsız bilgi ayıklama görevini de büyük ölçüde ortadan kaldırmış oluyor.

İşin asıl tehlikeli yanı da enformasyonların can alıcı öneme sahip detay yanları çoğunlukla orta düzey yöneticilerde takılıp kalıyor. Hatta bazı bilgiler, ilk süzülmeler buralardan başladığı için, üste hiç ulaşmayabiliyor. Bunlar zaaflardır ve düzeltilmesi gerekiyor.

Bilgi akışı örgüt çalışmasında canalıcı öneme sahip konulardan biridir. Bu işin bir yanı. Öteki yanı, parti çalışmasında gerekli olan bilgileri toplamanın önemidir. Parti çalışmasında gerekli olan bilgiler zaten örgütün çalışma alanlarını en genelinden belirler. Komünist Partisi sınıfın partisidir. Sınıfı ilgilendiren bütün konularda, alanlarda çalışma yürütür. Parti ülkenin içinden geçtiği durumu ve kendi nesnel durumunu dikkate alarak çalışma yürüttüğü alanların bazılarında odaklaşır. Bir yıllık olarak hazırlanan ve MK'nın onayı ile yürürlüğe giren yıllık çalışma programına uygun olarak yerel örgütlerin hazırladığı kendi yerel çalışmalarını yansıtan yerel stratejiler her aylık raporda mutlaka ele alınmalıdır. Rapor asıl olarak stratejide kabul edilmiş işlerin dökümü olmalıdır.

Rapor hazırlarken dikkat edilmesi gereken bir nokta da raporda geçen isim, sendika, rakamların, şemaların tam olarak yazılmasıdır. Merkeze gelen raporların bir kısmı kabul edilemiyecek oranda eksikler taşımaktadır. (İlgili yoldaşlar hatırlar.) Partili yoldaşının adını bilmediğinden veya hatırlamadığından oralara ya soru işaretleri koyuyor veya boş bırakıyor. Sempatizanlarla ilgili yerlerde bu tür hatalara daha fazla rastlanıyor.

Nedeni, örgütünün her alanındaki ilişkileri en detayına kadar bilmesi gereken yöneticinin bu tür "önemsiz" detay bilgilerin alt birim yöneticide toplanmasına göz yummasıdır.

Örneğin A örgütünün içinde/yönetiminde ilişkimiz ya da yoldaşımız var deniyor. Ama o ilişkilerin detayı kimlerdir? Cevap, ya yoldaşın kafasındadır, ya da alt düzey yöneticidedir. Sonuç rapora yansımıyor. Örneğin bir bölgede yıllardır parti örgütü çalışma yapıyor. Partinin yığın ilişkilerinin en güçlü olduğu bu bölgede yürütülen çalışmaların derinliğinden ve detaylarından merkezin yeterince bilgisi yoktur.

Savaşta başarının yarısı doğru enformasyonların kurmayda toplanmasıyla sağlanır. Öteki yarısı da bu toplanan bilgiler temelinde düşmana vurulan öldürücü darbelerle sağlanır. Bunu aklımızda tutarak çalışırsak en sonunda kazanacağımıza inandığımız kanlı kavganın kazanılmasını yakınlaştırabiliriz.

Son olarak rapor hazırlanırken sekreterlerin şu noktaları gözönüne alması gerektiğinin altını çizelim:

1. Raporu okunaklı yaz.
2. Raporda yanıtlanmamış soru bırakma.
3. Raporun hazırlanma dönemi geldiğinde raporu komitenle kollektif hazırla.
4. Raporda şemaları doğru ve eksiksiz hazırla. İsmini, ne görev yaptığını bilmediğin ilişki olmasın.
5. Rapor hazırlarken hazırlamış olduğunuz yıllık/üç aylık çalışma programının her maddesini ele al. Hedeflerden neyi ne kadar gerçekleştirdiğini belirt.
6. Raporun güvenliğine dikkat ederek merkeze ulaşmasını sağla.

Bilgileri eksiksiz ve objektif olarak yansıtan rapor MKS'nin yönlendirme ve denetleme görevini düzgün olarak yerine getirmesini sağlar.

Rapor düzeni

1.Örgüt raporu

1.1. Ayrıntılı örgüt şeması. (Sempatizanlarla ilişkileri ve işbölümünde her birime düşen görevleri de içermeli.)
1.2. Üye sayısı.
1.3. Üye bileşimi (işçi, öğrenci, kadın vb.)
1.4. Son rapordan bu yana kazanılan üyelerin,
– adları,
– ne zaman kazanıldıkları,
– köken ve cinsiyetleri.
1.5. Son rapordan bu yana kaybedilen üye varsa,
– adı,
– köken ve cinsiyeti,
– hangi birimden olduğu,
– nedenleri.
1.6. Son rapordan bu yana örgüt şemasındaki değişiklikler ve nedenleri.
1.7. İlişki yürütülen sempatizanların,
– adları,
– düzenli görüşülenleri,
– arasıra görüşülenleri,
– çalışma alanları (semt, fabrika, okul),
– varsa somut görevleri.
1.8. Parti hücreleri
– düzenli toplanıyorlar mı?
– toplantılarını aksatıyorlarsa nedenleri
– genel olarak nasıl bir gündemle toplanıyorlar?
– hedeflerine ne ölçüde ulaşıyorlar?
1.9. Örgüt içi sorunlar var mı, varsa neler?
1.10. Öneri, eleştiri ve öz- eleştirileriniz neler?

2.Ajitasyon, propaganda, eğitim:

2.1. Merkez organı ne kadar çoğaltıyorsunuz?
2.2. Merkez organı nasıl (elden, postayla vb.) ve ne kadar dağıtıyorsunuz?
2.3. Merkez organa haber, mektup, yazı, fotoğraf, belge vb. ne kadar gönderdiniz? Göndermediyseniz nedenleri.
2.4. Örgütten ve çevrenizden merkez organa gelen eleştiriler, öneriler neler?
2.5. Legal yayın çıkartan birimlerin,
– somut örnekleriyle yayın siyaseti
– çıkardıkları yayının sorunları
– yayını nasıl ve ne kadar dağıttıkları.
2.6. Size bağlı birimlerde son rapordan bu yana
– düzenli eğitim yapıldı mı?
– eğitimler aksadıysa nedenleri,
– eğitimde ne gibi sorunlar çıktı?
– eğitimde çıkan sorunları merkez organa ilettiniz mi?
2.7. Yeni aldığınız üyelerin program eğitimi ne aşamada?
2.8. Size bağlı yoldaşların bireysel okuma alışkanlıklarını, yöneldikleri konuları vb. değerlendirin.
2.9. Çalışma yaptığınız alanda, çevrenizde gündeme gelen, tartışılan ideolojik-siyasal konular neler?

3. Siyasal durum değerlendirmesi:

3.1. Dünya
3.2. Türkiye ve yöreniz.

4. Yığın çalışması

4.1. Çalışma yaptığınız fabrikaları, semtleri, okulları sıralayın ve buralardaki yığın bağlarınızın çapını anlatın.
4.2. Son rapordan bu yana eylem yaptınız mı? Eylem yapınca ne kadar katılım sağlayabiliyorsunuz?
4.3. Çalışma yaptığınız legal bir odak varsa,
– adı, örgütlediği kesim, üye sayısı, içinde çalışan başka siyasetler, yönetimin yapısı hakkında bilgi,
– çalışmayı yapan partililerin buradaki konumu ve etkinliği,
– bu odağın yaptığı eylemler ve eylemlerde partililerin rolü,
– burada yapılan çalışmalardan üye, sempatizan, ilişki ve teknik vb. olanak gibi kazanımlar sağlandı mı?
4.4. Bölgenizde yapılan yığın eylemleri varsa,
– eylemin yeri, zamanı, biçimi, amacı, örgütleyenleri, katılanları, sloganları, konuşmacıları hakkında eylemden önce ve sonra bilgi,
– eyleme parti örgütünün katılımı hakkında bilgi, katılmadıysa nedenleri.
4.5. Bölgenizdeki grevler ve partinin grevcilerle ilişkileri hakkında bilgi.
4.6. Bölgenizdeki sendikalar, şube, genel merkez ve işkolları hakkında bilgi. İlişkileriniz var mı? Hedefimiz nedir?

5. Mali rapor

5.1. Parti biriminizin demirbaşlarında son rapordan bu yana değişme oldu mu, son durum nedir?
5.2. Elinizdeki teknik olanaklar nelerdir? (Yazı makinası, baskı makinası, bilgisayar vb.)
5.3. Toplanan paranın ve harcamaların, varsa merkeze katkının dökümü

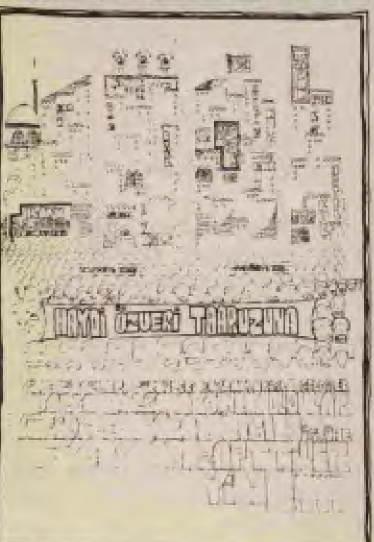
6. Serbest

Geleneksel taarruzlarımı

HAYDİ 15. ÖZVE

Dört Ağustos'ta Türkiye'de ve Avrupa'da başlayacak olan Özveri Taarruzlarımızın onbeşincisi geldi. 14 yıldır özveri ve inançla sürdürdüğümüz taarruzlarımızı Mercan Köklü yoldaşımızın dediği gibi "anlatması zordur, yaşamak gerek." Ama özellikle Türkiye'de taarruza yeni katılacak olan yoldaşlar için taarruzlarımızı başlangıcından itibaren anlatan bu yazı deney aktarımı açısından yararlı olacaktır.

Özveriyle dolu 14 savaşım yılı, deneyimle yüklü 14 Özveri Taarruzu

Özveri Taarruzu'nu, Türkiye devrimci hareketinde ilk kez 1977'de, Türkiye Komünist Partisi'nin İngiltere örgütü başlattı. Önüne koyduğu bir hedefe ulaşmak için gereken parasal kaynağı yaratmak üzere üyeleri arasında 2 aylık bir yarışma açan örgüt, yazın yapıldığı için eylemin adını "Yaz Taarruzu" koydu.

İşçinin Sesi gazetesinin 2 Temmuz 1977 tarihli 71.sayısında "Haydi Yaz Taarruzu'na" başlıklı yazı, konuyu şöyle ele alıyordu:

"İki ay sürecek olan yaz taarruzu boyunca İTİB ve bağlı örgütlerinin üyeleri *iki aylık gelirlerini* örgüte vereceklerdir.

"(...)

"Lenin, herhangi bir ortamda kısır döngü içine girilmişse, o kısır döngü kendi içinde kırılamaz, dışarıdan başka yeni unsurlar getirmek gerekir diyor. Bizim de durumumuz budur. Gider gelirden fazla. Eylemi kısmak olmaz. Yapılacak şey yeni olanaklar bularak kısır döngüyü kırmak. En başta başvurulacak yer de 'devrimci fedakarlık'. Devrimci fedakarlık voluntarizm değildir. Yine Lenin, 'devrimci fedakarlık duygusu yeterince yüksek değilse devrim gerçekleştirilemez' diyor."

Yine aynı sayıda, Yürükoğlu yoldaşın çağrısı ise şöyleydi:

"Her gün çevrenizde görürsünüz, 'devrimciler' vardır, konuşunca mangalda kül bırakmazlar. Ama iş gelip de kurulu düzenlerine bir an dokundu mu, hemen yerlerinden zıplayıverirler. Oysa gerçek devrimciler, devrimci savaşımın çıkarlarını en başa koyarlar. Lafta değil, yaşamın içinde, her gün, her saat.

"İTİB militanları yaz taarruzuna gönüllü olarak koşuyorlar. Coşkuyla, istekle, MESS grevini düşünerek, memlekette *ateş hattında* çarpışanları, 'bizimkileri' düşünerek. 'O savaşa, o savaşçılara layık olmak gerek' diyorlar.

"TKP genel sekreteri İ.Bilen, tarihsel Konya Konferansı'nın kapanış konuşmasında, 'idealimiz büyüktür, komünizm uğrunda ölürüz deriz, halka özgürlük getirmek için insanın yaşayacağı özgürlük için canımızı esirgemiyoruz' diyordu. Canını esirgemeyen başka neyi esirgeyebilir?

"Haydi hep birlikte yaz taarruzuna...

"Devrimciler görev başına...!"

Lenin'in "devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz" sözünü rehber edinen komünistlerin, İngiltere'de, "devrimci savaşım devrimci özveri üzerinde yükselir" belgisiyle başlattığı bu eylem, TKP içinde oportünistlerin kaşlarını çatmalarına neden oldu. Partinin o günkü yönetimi, girişimi ürkütücü, yığınları kaçırıcı buldu. Taarruz adını değiştirme, kampanya deme önerisi yaptı. Bunu, 5.Yaz Taarruzu ile ilgili bir konuşmasında Yürükoğlu yoldaş şöyle anlatıyor:

"Yaz taarruzu önerisini ilk kez menşeviklere götürdüğümüz zaman, 'insanları ürkütürsünüz, kaçırırsınız, bu işi yapmayın, bu kadar fazla şey isterseniz, yanınıza gelmezler' dediler. Sonra ikinci birşeyle geldiler, 'taarruz sözü de çok ürkütücü' dediler. 'Taarruz demeyin, kampanya deyin'! Ardından 1977 Taarruzu başarıyla bitip de, onlara *ilk ve tek* yardım yapan örgüt olduğumuz zaman, mali yardımı hiç ses etmeden alıp kabul etmişlerdi." (*İşçinin Sesi*, sayı 171, 21 Eylül 1981)

1978'de yapılan 2.Yaz Taarruzu'nun gelirinin önemli bir kısmının, o sıralar oportünizmi sırıtmaya başlamış olan merkez organ *Atılım*'a bağışlanması, İngiltere örgütü için büyük bir partizanlık örneğiydi.

Parti içinde oportünizme karşı açık savaşımın başladığı 1979'da, hâlâ İngiltere'yle sınırlı olan 3. Yaz Taarruzu, ikinci taarruzdan daha da başarılı oldu.

Özveri Taarruzu'nun ateşi zindanları bile aydınlatıyordu

4.Yaz Taarruzu, TKP Lenincilerinin I.Konferansı'nın yapıldığı 1980'de, artık yerel bir örgütün yerel bir eylemi olmaktan çıkmıştı. Komünistlerin örgütlenmesine paralel olarak, taarruz, "burjuvaziye karşı savaş oportünizme karşı savaştan ayrılmaz" ana belgisiyle, Türkiye'de ve Avrupa'nın bazı yerlerinde yapıldı.

5. Taarruz, faşizm altında, ortamın komünistlerin aleyhine döndüğü bir sırada yapılmasına karşın, bir öncekinden üstün başarıyla sonuçlandı. Taarruz, cezaevlerinde de yapılıyordu. Yoldaşlarımızın zindanların karanlığında yaratarak merkeze yolladıkları ürünler, taarruzların coşkusunu daha da yükselten özveri örnekleriydi.

Bu dönemde TKP Lenincilerinin faşizmi teorik anlayışlarını, faşizm tezlerini ve düzenli geri çekilişi karara bağlayan II.Konferans yapıldı. 1981'de 5.Taarruzla ilgili bir yazıda, taarruz, özveri ve oportünizm-Leninci ayrışmasıyla ilgili olarak şu değerlendirme yapılıyordu:

"Burada hemen belirtelim ki biz bundan en küçük bir pişmanlık duymuyoruz. Kavgayı açığa çıkarmadan önce Parti'nin düzelmesi, güçlenmesi için elimizden gelen herşeyi yapmış olmanın rahatlığını duyuyoruz. Evet menşevik yönetime hiçbir örgütünden görmediği özveriyi gösterdik. Ama bundan biz kazançlı çıktık. Devrimci özveri geleneği bizde kaldı. Bu gelenek, hem bizim o günkü ideolojik- örgütsel yapımızı yansıtıyor, hem de o yapıyı geliştirici yönde etki yaptı. Sonuç iki taraf için de ortadadır." (*İşçinin Sesi*, sayı:161)

1982 yılında, 6.Yaz Taarruzu'nun hedefi, 1977'dekinin 7,5 katıydı. Üstelik, taarruz sonunda hedef, dörtte bir oranında aşılmıştı. Faşizm altında bütün örgütler gerileme gösterirken, bu sonuç, aynı zamanda komünistlerin farkını ve örgütlenmedeki başarılarını gösteriyordu.

7.Yaz Taarruzu (1983), 1977'dekinin 9 katı hedef koydu ve bu hedefin üstüne çıktı. Yürükoğlu yoldaş, taarruzun kapanış gecesi konuşmasında, özveri taarruzunun komünistler için taşıdığı önemi, şu sözlerle vurguluyordu:

"Yaz taarruzu büyük bir okul. Safraları ayıklayan, tüm yoldaşlarda batılı dostlarımızın kolayca anlayamayacakları düzeyde davaya tutku, humma gibi tutku aşılayan, bireylerin kişiliğini ortadan silmeyen ama kişilikleri örgütün arkasında hizaya sokan, komünist formasyonumuzu geliştiren büyük bir okuldur.

"Böyle olduğu için de eksiklerimizi belki en canlı biçimde o gösterir. Her eksiği göstermez ama gösterdikleri en sıcağı sıcağına olanlardır..." (*İşçinin Sesi*, sayı: 241, 1 Eylül 1983)

1984'de 8.Taarruz, 1977'ye göre 10 kat hedef koydu, hem de zamanı sonbahara kayarken, ad değiştirdi. Asıl belirleyici özelliği olan "özveri", taarruzun adı olarak benimsendi. Yaz Taarruzu, Özveri Taarruzu oldu. *İşçinin Sesi*, bunu şöyle anlattı:

"Taarruz sözcüğü, bu eyleme katılanların tüm enerjilerini, her saldırıda olması gerektiği gibi, olağanüstü bir çabayla yoğunlaştırmalarını yansıtıyor. Bu olağanüstü çabayı, bu kendini aşma, haklı bir dava uğruna savaşıma kendinden daha çok katma seferberliğini en iyi tanımlayan 'özveri'dir." (*İşçinin Sesi*, sayı 265)

O yıl, partimiz TKP'nin, Almanya'da başgösteren parti yıkıcılığından da kurtulma yılı oldu. Bu yıkıcılık, ilk kez hedefin yüzde 4,7 gerisinde kalmayı getirdi. Yine de, yıkıcıları dışta tutarsak, taarruz örgütün bütünü açısından hedefin yüzde 16'sının aşıldığı bir başarı oldu. Yıkıcılar, dışına düştükleri partiye mali zarar vermekle birlikte, bu başarıyı gölgeleyemediler.

İşçi sınıfının gereksinimi özveriyle çelikleşen komünist partisidir

1985 Nisan'ında TKP-*İşçinin Sesi* 5(1).Kongresi toplandı. (Kongre, TKP'nin 1932'den bu yana toplanamayan 5.Kongresi, aynı zamanda da, TKP'nin tüm komünist birikimi son dönemde *İşçinin Sesi*'nin yaşadığı komünist deneyimle, yeni bir örgütsel yapıyla örüldüğü için, TKP-*İşçinin Sesi*'nin 1.Kongresi oldu.) 5.Kongre, "Türkiye'de yeni dönem ve parti çalışması" başlıklı kararında, önümüzdeki dönemde siyasal çalışmanın üç vurgusunu şöyle koydu:

"1. Her alanda, her yönde aktif, proleter yöntemlerle yürütülecek demokrasi savaşımı.

"2. Emekçi halkın acil-yakıcı sorunlarında yoğunlaşma.

"3. Yasal düzen içinde oluşan yapılarda çalışma. İşçi sınıfının yanısıra özellikle gençlik, sonra aydınlar ve sanatçılar arasında yoğunlaşma.

"Türkiye halkının özgür, bağımsız yaşantısı, mutlu geleceği tek bir koşula, gericiliğe karşı savaşta işçi sınıfının hegemonyasına bağlanmıştır. İşçi sınıfına bu hegemonyayı yaşama geçirebilmek için Marksizm- Leninizmi doğru özümsemiş, doğru kullanan ve siyaset sanatıyla doğru birleştirebilen bir komünist partisi gerekiyor." (*5(1).Kongre- Belgeler*, s.46)

9. Özveri Taarruzu, 5.Kongre'nin vurguladığı görevlerin ışığında, parti yıkıcılarının bir yıl önce verdiği maddi zararı da tamir ederek, 1977'nin 10 katı hedef belirledi ve bu hedefi aştı. Üç yıl kadar önce yitirdiğimiz üstün komünist Bedir Aydemir

yenisini daha ekleyelim:

Rİ TAARRUZUNA!

yoldaşımız, 9.taarruzun kapanış gecesinde yaptığı konuşmada, taarruz geleneğimizin partimize kazandırdıklarını şöyle anlatıyordu:

"Evet, bu taarruz dokuzuncusu idi. Bir gelenek yaratmış olduğumuzu söylemek için çok erken sayılmaz. Her gelenek gibi taarruz geleneği de aynı ülküyü paylaşan insanların değişen koşullara rağmen birarada durabilme yeteneğini anlatıyor. Böylece taarruz geleneği, işçi sınıfının öncülüğüne layık devrimcilerin hareketini diğerlerinden ayırıyor ve ancak ayırdığı ölçüde sınıfı ile birleştiriyor.

"... Devrimci durum koşullarında, ardından faşizmin karanlığında ve bugün yeni sınıf savaşlarının seher şafağında süren taarruz geleneğimiz, Türkiye'de, Avrupa'da, hapishanelerde bir arada duran devrimcilerin savaşım birliğini simgeliyor. Bu özelliği de her koşulda ve her yerde sonul amaçları gözden kaçırmayan bir kararlılığı, geleceğe olan güveni simgeliyor." (*İşçinin Sesi*, sayı 295, 25 Kasım 1985)

Yürükoğlu yoldaşın konuşması da, taarruzların, Türkiyeli komünistlerin kendilerine ve işçi sınıfına duydukları güvenin pekişmesinde ne kadar önem taşıdığını şu sözlerle dile getiriyordu:

"Bu yıl 9. kez tamamladığımız taarruzlar bize, örgütümüze çok şey kattı. Bunlar içinde en önemlisi yoldaşlar, kendine ve sınıfına güven duygusudur. 'Bizim yerimize düşünürler, bizim yerimize bilirler.' Taarruzlar, bu görüşleri yerle bir eden, kendimize olan güvenimizi, sınıfımıza olan güvenimizi bize veren önemli bir olaydır. Hele ki, düşünürseniz, doğduğumuz andan itibaren okullarda öğretmenler, komşular, ahbaplar, hep 'senden daha iyi bilirler' diye beynimize işlerler. Patronlar, patron kafasına sahip olanlar sürekli olarak işçilere 'senden daha iyi düşünenler vardır' diye telkin ederler. Ama öyle değil. Bizim sorunlarımızı bizden daha iyi düşünenler yoktur. Hele ki Türkiye insanının, Türkiye emekçisinin, Türkiye devriminin sorunlarını bizden başka, bizim kadar içten düşünen yoktur. Biz kendimize ve kendi sınıfımıza güveneceğiz. Ve bu hareketi ve bu ülkeyi ve bu insanları hiçbir devletin dış politikasına da alet ettirmeyeceğiz. Taarruzlar bize çok iyi gösteriyor ki yoldaşlar, yeterli sayıda insan yeterli bir hırsla isterse yapılmayacak şey yoktur." (*İşçinin Sesi*, sayı 295, 25 Kasım 1985)

Zor günler, zorlu insanların günüdür

1986 Mayıs'ında partimizin III.Konferansı toplandı. III.Konferans, Türkiye'de yaklaşmakta olan devrimci dalgayı kucaklayabilmek için partinin örgütsel alanda yapması gerekenleri ele aldı ve karara bağladı. Konferans, parti çalışmasının eksiklik ve bozukluklarının bilimsel yöntemlerle değerlendirildiği, taarruz geleneğinin bir parçası durumuna gelen "hedefli çalışma"nın, bir parti normu olarak benimsendiği bir toplantı oldu. 1.Örgütsel Strateji, III. Konferans'ın ürünü oldu.

10.Özveri Taarruzu (1986), bu ortamda yapıldı, Türkiye'de örgütlenme çalışmalarına büyük ağırlık verildiği ve bununla birlikte yurtdışı örgütlerinde önemli değişikliklere gidildiği bir döneme rastgeldi. Daha dar bir kadroyla gerçekleştirildi ama, daha çok kişinin hedef koyduğu, daha fazla dış bağışın toplandığı ve tabii ki, hedefin yine aşıldığı bir taarruz oldu. En belirgin özelliği ise, Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde ve cezaevlerinde yoldaşlarımızca yaygın uygulanmasıydı.

11.Özveri Taarruzu (1987), Türkiye'de Netaş, Kazlıçeşme, Migros gibi militan grevlerin yaydığı kavga havasının yansıdığı bir taarruz oldu. Ayrıca, partimizin 6.Kongre'sinin olağanüstü toplanarak, partinin adındaki *İşçinin Sesi* takısını kaldırması, TKP adını resmilerden geri alması, 67.kuruluş yılında gerçek TKP'nin resmen de TKP olması, taarruzun coşkusunu artıran bir etken oldu.

Taarruz boyunca Türkiye örgütleri, yaratıcılıklarını geliştirip önemli hedeflere ulaştılar, çok sayıda sempatizanı taarruza kattılar. 2.Örgütsel Strateji'nin "işçi sınıfı içinde yaygınlaşmak ve derinleşmek" hedefiyle bağlı olarak, partimizin işçi içinde yaygınlaşması ilerledi. 1977'ye göre 10,3 kat daha yüksek hedef konulan 11. Taarruzda, Avrupa örgütleri de, hedefi aşmada belirgin ilerleme gösterdiler. Taarruz, "üstün özveri, üstün başarı" belgisiyle sona erdi.

12.Özveri Taarruzu, Avrupa örgütlerinde "zamanından çok önce ve ön hazırlıksız" başlatıldı. Parti, ciddi ve hızla çözülmesi gereken bir mali krizle karşı karşıyaydı. "Krizin nedenlerinden biri, Türkiye'de örgütsel çalışmalarımızın beklenenden hızla gelişmesi ve harcamaların katlanarak artması, ikinci nedeni ise Avrupa'daki en önemli parti işletmesinin karşılaştığı mali sorun"du. (*İşçinin Sesi*, sayı 350, 23 Mart 1988)

Taarruz, bütün olumsuzluklara karşın, yıldırım hızıyla yapıldı, 9 haftada hedefine ulaştı. 12.Özveri Taarruzu'nda, büyük miktarda nakit para kısa sürede denkleştirildi. Türkiye'deki örgütlerden, cezaevlerinden merkeze katkı geldi. Taarruzun sonuçları, örgütün komünist formasyonunda ileri bir adımın göstergesi oldu.

Ancak, parti işletmesinin mali krizi, Eylül 1988'de parti merkezine yönelen ağır polis saldırısıyla birlikte, daha da derinleşerek sürdü. Bunun üzerine, parti yönetimi, "zor günler zorlu insanların günüdür" belgisiyle, tüm örgütü özveriye çağırdı, bu çağrıya olumlu yanıt aldı. Bu, olağanüstü koşullar altında ad koymadan başlattığımız 13.Taarruz, moralsizlerin, günün görevlerini göğüsleyemeyenlerin aramızdan ayrılmasını sağlaması, parti dokusunun gevşetilmesine izin verilmemesi açısından da yararlı oldu. Ancak, bu dönemde, 31 Aralık 1988'de üstün komünist Bedir Aydemir yoldaşımızı yitirmemiz, partimiz açısından yeri doldurulamayacak büyük bir kayıp oldu.

Mayıs 1989'da partimizin emektar matbaası kapandı. Yürükoğlu yoldaşın sözüyle aktarırsak, "krizin dibini bulduk!" Parti, 1990'a tarihinin en uzun (minitaarruz olarak adlandırabileceğimiz bir dönemi katarsak, yaklaşık iki yıl süren) taarruzu olan 13.Özveri Taarruzu'yla geldi, bunalımın dibinden önemli ölçüde yükseldi.

Türkiye'de 22 Temmuz 1990'da, Avrupa'da 5 Ağustos 1990'da başlayan 14.Özveri Taarruzu, "her zamanki gibi, tek yürek ve tek yumruk olarak, tüm gücüyle yüklenince, kalan borçlar kapanacak, parti mali bunalımdan düzlüğe çıkacak ve mali gücünü artıracak, yapılması gereken işler ve yeni girişimler için kaynak yaratmaya koyulacaktır" (*İşçinin Sesi*, sayı 398, 9 Temmuz 1990) diyerek başladı.

Ve bu kez de sözümüzü tuttuk. Mali kriz atlatıldı. Acil borçlar kapatıldı. Taarruz hedefin üzerinde de toplanan miktarla gerçekleştirildi. Yürükoğlu yoldaş taarruz kapanış toplantısında yaptığı konuşmada şöyle diyordu:

"Başarıyı söylemeye gerek yok. Az insanla şu gördüğünüz rakamı tutturabilmek, tahtaya böyle rahatça yazabilmek, başarının büyüklüğünü gösteriyor. Mali krizi atlattık. Ve şimdi önümüze bugüne dek koyduğumuz en büyük hedefi koyuyoruz. *Yayına dönük eğitim seferberliği.* Bu, partimizin bugüne dek koyduğu en büyük hedeftir. Bunu da sağlayan bu taarruzun sonucudur." (*İşçinin Sesi*, sayı:405, 29 Ekim 1990)

14. Özveri Taarruzu, "Türkiye örgütlerimizde yeni kazanılmış çok sayıda yoldaşımızın katılacağı ilk taarruz" olmak gibi bir özelliğe de sahipti. Türkiye örgütleri açısından bu yılın ana sorunu, saflarımıza katılan pekçok yeni yoldaşa örgüt kültürünü öğretmek ve davranışları birörnekleştirmekti. Çok sayıda yoldaş, hayatında ilk kez taarruz yaşadı. Yoldaşlarımız koydukları hedefleri gerçekleştirmek için canla başla çalıştılar.

Yine 14. Taarruz'un kapanış konuşmasında Mercan Köklü yoldaş şöyle diyordu:

" 'İnanç, özveri, emek'. Üçü birbirine bağlı, üçü birbirinden ayrı düşünülemeyecek sözcükler.

"Tarih boyunca insanoğlu boyundan büyük işleri hep bu yüzden başarmış. İnanmış, özveri yapmış, emek vermiş, boyundan büyük işler başarmış. İşçi sınıfı aynı şeyi yapmış, komünistler aynı şeyi yapmışlar. Biz de bu yoldan gidiyoruz. Biz de boyumuzdan büyük denecek herşeyi yapacağız.

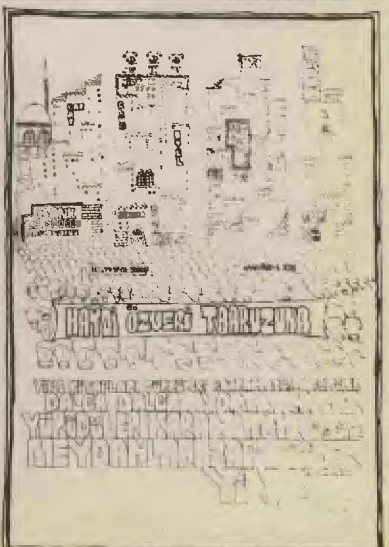
"Yalnız yoldaşlar, inanç kuru kuruya olmuyor. İnanç, işçi sınıfının bilimi olan Marksizm-Leninizmi derinden kavramakla çok bağlı. Biliyorsunuz şu sıralar, Merkez Komitemiz özellikle bu konunun, eğitim konusunun üzerinde duruyor. Körü körüne değil, dolu dolu, bilimsel bilgiyle donanmış inanç. Bizi gittiğimiz şu zahmetli yolda tökezletmeyecek tek şey budur. İnsan kazanmamızı, partiyi daha da büyütmemizi sağlayacak olan şey budur. İnançla, özveriyle, yoğun emek vererek, gelip geçici rüzgarlar karşısında sallanmayacak, sarsılmayacak komünistler olmak. Koca bir savaşçılar ordusunun yıkılmaz neferleri olabilmek." (*İşçinin Sesi*, sayı:405, 29 Ekim 1990)

15. Taarruzda hedefimiz, mali kaynaklarımızı kalıcılaştırmak ve örgütlenmemizi yayın temeline oturtmaktır.

Yaşasın geleneğimiz onurumuz, özveri okulumuz, Özveri Taarruzu'muz!

BURSA'DA ALANLARDAYDIK

Türk-İş'in önderliğinde düzenlenen bu eylemde sınıfın hızla biraraya toplanabileceğini gördük. Bazı sendikal pankartlarında yazdığı gibi "birlikten kuvvet doğar" sözü yaşama geçiyor, sınıf birbirini etkileyerek en geri çevreleri eyleme, siyasal içerikli sloganlara çekiyordu.

İki Haziran pazar günü Türk-iş'in Bursa'da düzenlediği "Hak ve Özgürlükler Mitingi"ne İzmir'den büyük bir kitleyle katılındı.

Mitingi Türk-iş'in düzenlemiş olması, bütün sendikaların katılmak için doğrudan çaba harcaması, en küçük üyeli sendikaların bile otobüs tutarak üyelerinden en fazlasını götürmeye çabalamaları, kimilerinin işe yaramaz diye nitelendirdiği Türk-Metal'ci işçilerin 10'dan fazla otobüs tutarak katılması, Petrol-İş, Belediye-İş, Yol-İş, Harp-İş, Tes-İş gibi İzmir'de üye sayısı fazla olan sendikaların üyelerini götürmek için örgütü canlandırmaları olumlu oldu. Otobüslerin ardarda konvoy olarak gitmesi kararı alınmış olmasına karşın, bu uygulanmadı. Nedenini bilmiyorum ama uygulansaydı çok daha iyi olacaktı.

Türk-İş'in önderliğinde düzenlenen bu eylemde sınıfın hızla biraraya toplanabileceğini gördük. Bazı sendikaların önünde yazdığı gibi "birlikten kuvvet doğar" sözü yaşama geçiyor, sınıf birbirini etkileyerek en geri çevreleri eyleme, siyasal içerikli sloganlara çekiyordu. Katılım olarak 100'ün üzerinde otobüsle gidilmesi oldukça önemliydi.

Merkezi 1 Mayıs kutlamasına karşı çıkanlar bence bu örgütlülüğü çok iyi değerlendirmelidir. Bugün Türk-İş'in istemiyle Bursa'ya İzmir'den binlerce insan gidiyorsa Türkiye'nin her yerinden insanlar akıyor ve 100 bin kişi alana doluyorsa, Türk-İş'i zorlayarak Türk-İş'e düzenletilecek bir 1 Mayıs mitingine de yüzbinlerce insanın katılacağı açıktır. Bu ortamda işçilerin fabrikalarda ya da fabrika önlerinde 1 Mayıs kutlamalarını savunup, merkezi düzeyde 1 Mayıs'ın kutlanmasına karşı çıkan bazı sol çevreler, bu olayı çok iyi değerlendirmelidirler. Yığınsal mitinglerde sınıfın coşkusunun ve siyasallaşmasının nasıl arttığını çok iyi görmelidirler.

Pazar sabahı otobüslerle İzmir'den hareket edildi. Bindiğimiz otobüslerde işçilerle sohbet edildi. Siyasal çalışma yapıldı. Legal yayın satışı yapıldı. *Talipler* topluluğunun kasetiyle marş korosunun kasetleri dinlendi. Hep birlikte türküler söylenerek Bursa yoluna çıkıldı. Yolda çalışan kara yolu işçilerinin sevgi gösterileriyle, coşkuyla Bursa'ya ulaşıldı.

Bursa'ya ulaşıldığında otobüslerden şehir dışında inen işçiler, şehir dışından miting alanına yürüdüler. Otobüslerin aynı anda ulaşmamasının ve aynı yerden kalkmamasının sonucu olarak İzmir tek kortej olarak yürümemesine karşın 3 bin kişilik bir kortej oluştu. İndiğimiz yerin miting alanına üç beş km olduğu söyleniyordu. Bir süre düzensiz yürüyüşten sonra en önde bulunan Belediye-İş 4 no'lu şubesine bağlı işçiler durdurulup kortej oluşturuldu.

Hazırladığımız kırmızı üzeri sarı renkle yazılmış "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği" pankartı ile İzmir korteji düzenli yürüyüşe başladı. Genç arkadaşlarımızın hazırladığı kırmızı üzerinde siyah Nazım'ın portresi bulunan ve "Nazım aramızda" yazılı pankart İzmir kortejinin biraz önünde, en önde tek kişi tarafından taşındı. İzmir'in yürüyüş kortejinde 4 nolu şubenin hemen ardında "demokrasi işçilerle gelecek" ve "işçi arkadaş, sağlığına, bilimine, kültürüne, geleceğine sahip çık, kurtuluş kendi ellerimizdedir" pankartlarıyla İşçi Sağlığı Derneği İzmir Şubesi vardı.

Onun ardından Selüloz-İş İzmir Şubesi "işçiyiz, haklıyız, kazanacağız" pankartı, ardından "bölücülere karşı tek ses tek nefesiz" Teksif İstanbul Bakırköy Şubesi işçileri, "yaşasın işçi sınıfının birliği, YHK'ye hayır" flamalarıyla Petrol-İş Aliağa Şubesi işçileri, Belediye-İş flamasıyla daha geç gelen belediye işçileri yürüdüler. Oldukça uzun bir kortej oluştu. En önden attırdığımız sloganlar işçi sınıfının disipliniyle dağılmadan düzenli bir şekilde arkaya kadar bir dalga şeklinde yayılıyordu. Sınıf belgilerimizi beğeniyor, sahipleniyor ve yükseltiyordu.

Yürüyüş boyunca "işçiler birleşin iktidara yerleşin" "demokrasi işçilerle gelecek", "işçiler kardeştir, sermaye kalleştir", "işçiler elele genel greve", "işçiler yürüsün demokrasi büyüsün", "geliyor geliyor dalga dalga geliyor, geliyor geliyor kavga geliyor" "yükselt işçinin sesini" sloganları en çok atılan sloganlar oldu. Bursa caddelerinde çeşitli pankartlarla 3km yol yüründü ve sloganlar atıldı.

Mitingin en büyük özelliği tamamen siyasal nitelikte olması idi. Tüm belgiler siyasaldı. Türk-İş yönetimine ve Şevket Yılmaz aleyhine atılan sloganların doğrudan işçiler tarafından başlatılması buna karşılık DİSK'e yönelik hiç bir sloganın atılmaması, sınıfın birliği konusundaki kararlılığı ve uzlaşmacı Türk-İş yönetiminden hoşnutsuzluğu, işçilerin daha demokrat daha militan Türk-İş istediğini anlatıyordu. Sloganlar hep yönetimlere ve devlet politikalarına yönelik sloganlardı. İşçilerin tümü etkin bir şekilde sloganlara katılıyor ve var gücüyle haykırıyordu. Şevket Yılmaz'ın konuşması sık sık sloganlarla kesildi.

Mitingin organizasyonu kötüydü. Kortejler düzenli olarak alana alınmadı. Fakat özellikle sınıfın coşku ve disiplini örnekti. Bursa'dan katılan Genel Maden-İş üyeleri madenci başlıklarıyla, miting alanından hiç ayrılmayışlarıyla, hiç dağılmadan slogan atışları ve miting alanını disiplinli bir şekilde sonuna kadar yürüyerek terk edişiyle çok iyi bir örnekti. Mitingde eğer kortejler disiplinli olarak yerleştirilseydiler organizasyon daha düzenli olurdu.

Bu arada bizim de çıkaracağımız dersler var. Böyle bir eylemde önemli olan grup halinde kaç kişi olduğumuz değil sınıfın içinde olmamızdır. Önemli olan sınıfa öncülük etmek, yönlendirmek ve sınıfı kucaklamaktır. Sınıfın içine gömülmektir. Ancak bu şekilde politik yönlendirici olup, sınıfı eylemlerde kurulan dostlukla kazanabiliriz. Birlikte duralım. Birlikte vuralım.

Ferhat Demir, İzmir

Nazım Hikmet'i iki eylemle andık

Nazım aramızdaydı

Türkiye aydınının onuru, büyük komünist şair Nazım Hikmet Bursa'da da, üniversitede de aramızdaydı. Şanına yakışır şekilde andık.

İki Haziran pazar günü Türk-iş'in Bursa'da düzenlediği "Hak ve Özgürlükler Mitingi"ne öğrenci gençlik olarak biz de katıldık. İzmir'den 100'den fazla otobüs kalktı. İzmir'den öğrenci kitlenin genel anlamda katılımı olmadı. Fakat İzmir korteji yürüyüşü çok coşkulu geçti.

Yaptığımız ve taşıdığımız Nazım afişi tüm yürüyüş boyunca çok dikkat çekti. 2 Haziran'da Bursa'da Nazım'ı anılması gerektiği gibi anıyorduk. Kortej miting alanına "işçiler elele genel greve" belgisiyle ve Nazım'ın resmiyle girdi ve miting alanındaki işçiler tarafından alkışla karşılandı.

Miting alanından dağılırken Nazım yine yürüyüş grubunun önünde gidiyor ve "yükselt işçinin sesini" sloganlarıyla ortalık çınlıyordu. Birçok kişi özellikle dönüp Nazım'ın resminin fotoğrafını çekti. Gidişte ve dönüşte Nazım otobüsün camında asılıydı.

Bursa'da genel sekreterlerimizden Nazım'ı Nazım'a yakışır şekilde andık.

Ayrıca 4 Haziran günü üniversitede "Nazım'ı Anma Toplantısı" yaptık. Daha önce üniversitede Nazım'ın afişini tüm kampüse asarak toplantının yeri ve zamanı açıklandı. Dekanlıktan anfi istendi. Daha sonra dekanlık anfi vermekten vazgeçti. 4 Haziran günü dekanlık anfileri kilitlemeye başladı. Bunun üzerine öğrenciler boş olan anfilerden birini resmen işgal ettiler. Bursa'da aramızda olan Nazım resmi şimdi anfinin tahtasında asılıydı. Ayrıca Nazım'ın bir başka resmi de tahtaya asıldı. Değişik fakültelerden öğrencilerin hazırladığı Nazım'ın özellikle "kavga" şiirlerinden oluşan "dramatize şiir dinletisi"yle uzun yıllardır ilk kez kampüs içinde Nazım anılmış oldu.

Yine aynı gün üniversite içinde "Nazım Hikmet, Orhan Kemal kavgamızda yaşıyor", "yaşasın özerk ve demokratik üniversite kavgamız", "gençliğin yolu işçi sınıfının devrim yoludur", "işçiler birleşin iktidara yerleşin", "işçiler yürüsün demokrasi büyüsün", "Aleviler işçiler devrimlerde birdirler" belgileri basılı kuşlamalar yapıldı.

Türkiye aydınının onuru, büyük komünist şair Nazım Hikmet Bursa'da da, üniversitede de aramızdaydı. Şanına yakışır şekilde anıldı.

Güney Yanmaz, İzmir

Bugün parti örgütlerimizin önünde duran en önemli sorunlardan birisi legal örtü altında parti çalışmasını başarılı bir biçimde sürdürmektir

LEGAL ÖRTÜ ALTINDA PARTİ ÇALIŞMASI

Örtülü çalısma var, örtülü çalışma var. Bugün Türkiyede parti örgütlerimizin önünde duran en önemli sorunlardan birisi legal örtü altında parti çalışmasını başarılı bir biçimde sürdürmektir. Aralık 1990 merkez komite toplantısının legal örtü konusunda oybirliği ile aldığı kararın yaşama geçmesi henüz istenilen düzeye ulaşamamıştır. Bu konuda örgütlerimizin önünde yapılması gereken daha çok iş vardır. Aralık MK kararının ruhu şuydu: Bugün partinin örgütlenme ve çalışma biçimi koşulların gerisinde kalmıştır. Türkiye'de bugün çalışmasını legale çıkaramayan bir parti yaşayamaz. Geçen yılın sonunda MK tüm partiyi döneme uygun çalışma biçimine geçmek için uyarmıştı.

Bütün parti örgütlerimiz döneme uygun çalışma biçimi için adımlar attı. Ancak henüz hiçbir örgütümüz günün ihtiyaçlarına yanıt verebilen bir örgütlenmeye ulaşabilmiş değil. Bu yolda daha atılacak çok adımlar var. Örgüt adımlar attı dedik ama hâlâ eski usul çalışma ağırlıkta. Haftalık görüşmelerle çalışmalar, denetlemeler yürütülmeye çalışılıyor.

Hedefi burjuva düzeni devrimle yıkıp sosyalizmi kurmak olan sınıfın öncü partisi Komünist Partisi, bu objektif görevi gereği illegaldir. İllegal olarak çalışma yürütür. Devrime kadar bu böyledir. Devrimden sonra bile partinin entelijans, teknik birimleri illegal olarak çalışmaya devam eder. Komünist Partisi ülkenin içinden geçmekte olduğu durumu, partinin ihtiyaçlarını dikkate alarak çalışma biçimini zenginleştirir. Bu esnekliği gösteremeyen parti sınıfın öncülüğünü layıkıyla yerine getiremez.

Bugün Türkiye ortamı parti çalışmasının legale çıkmasını gerektiriyor. Parti çalışmasını nasıl legale çıkaracak? Bugün bunun yolu parti örgütlerinin çalışmalarını legal örtü temelinde yeniden örgütlemelerinden geçiyor. Yani illegal çalışmayı örtüleyecek ve örgütleyecek bir biçim olarak legal örtü temelinde çalışma. İstediğimiz partinin çalışmasını legal kılıflar altında örgütlemektir.

Legal örtü altındaki parti çalışması parti çalışmasında illegal olarak yürütülen biçimleri rafa kaldırmayı gerektirmez. Tersine bu biçimlere sonuna kadar titizlikle uymayı ve pratikte de uygulamayı gerektirir. Parti üyeliğinin normları legal örtü altında çok daha titizlikle korunmalıdır.

Legal örtü altında parti çalışması yürütürken ideolojimizden, Marksizmin özünden taviz vermeden daha esnek, daha kıvrak çalışmayı da öğrenmek gerekiyor. Dünya Sosyalist Sisteminin yıkılışı, Dünya Komünist Hareketinin çöküşü ideolojik ödün için zorlayıcı bir etkendir. Herşey yıkıldı hissi oportünizme de nesnel olarak taban hazırlar. Legal alan çalışması bu basıncın en fazla duyulduğu alandır. Bu alanda çalışan yoldaşlarımız ve parti örgütleri ideolojik eğitimi başa alarak çalışma yürütmelidir. Hem ideolojimizin netliğini korumalı hem de siyasi çalışmada ortamın gerektirdiği siyasi esnekliği gösterebilmeliyiz. İdeolojik olarak netliği korurken ana düşmana karşı savaşım yürüten devrimci güçlerle birlikte vurmayı daha iyi öğrenmek gerekmektedir.

Parti çalısmasında nasıl bir legal örtü?

İsteğimiz parti çalışmasının legal kılıflar altında örtülenip, örgütlenmesidir. Legal örtünün bugün her bölgenin kendi özelinde çalışma yürütülen alanlarından hangisi öne çıkarılıyorsa, o çerçevede olması en iyisidir. Bu örtülenme uygun biçimleri bulunarak yerel parti yöneticilerinin altındaki örgütleri gün yirmi dört saat denetleyebilecek mekanizmayı yansıtmalıdır. Yöneticiler istedikleri, ihtiyaç duydukları sıklıkta altlarıyla görüşüp, toplantı yapabilmeli. Bu örgütlenme mutlaka buna imkan sağlamalıdır. Haberleşmeyi ve anında karar alıp hayata geçirebilecek bir mekanizmayı kurabilmek, ortamın süratle yanıt isteyen gelişmelerine de zamanında müdahale edebilmeyi, tutum alabilmeyi getirecektir. En başta yerel yönetimlere daha seri davranmayı sağlayacak örtülü çalışma yöneticilerin günlük örgütsel çalışmada da liderlik görevlerini yerine getirmede yeni olanaklar sağlar. Yerel liderlikleri günlük çalışmada örgütün önünde yürüyen, örgüte pratik önderlik yapabilir bir konuma sokar.

Çalışmasını legal örtü altında legale çıkarabilmiş bir yerel örgüt partiye yeni yoldaş kazanırken de kazandığı her yoldaşı pratiğin içinde sınayarak kazanma imkanına sahip olur. Ayrıca sızmalara karşı önceden pratik içinde sınanacağından daha iyi önlemler alınmış olur.

Legal örtü altında çalışma yürütürken konspirasyonun önemi daha fazla artar. (Tabii ki biz konspirasyondan başını kuma sokmayı anlamıyorsak.) Parti çalışmasının sağlıklı yürüyebilmesi için legal örtü açısından dikkat edilmesi gereken ayrıntı noktalara dikkat edilmeli, legal örtü altında parti toplantılarının her durumda kılıfına uygun olarak yapılması sağlanmalıdır.

Baskılara, siyasi polise karşı en iyi korunma tüm çalışmaları yığınların içine gömerek, legal odakların yığın etkisini artırarak olur.

7. KONGRE KARARI:

Yeni dönem parti çalışması üzerine

Son dönem çalışmalarının sonuçları, partimizde bugün ortamın istediği ve verebileceği büyümenin sağlanamadığını gösteriyor. Bunun temel nedeni, örgütün dünkü çalışma üslubunda ısrar etmesidir.

Şu anda varolan çalışma üslubu (haftada bir görüşme, o aksarsa 2- 3 haftada bir görüşme) ile işler gerektiği gibi hızlı ilerlemiyor. Haftalık görüşmelerle, yeni gelişimlere tutum alabilmek, günlük olaylara yanıtlar getirebilmek, örgütün yığın etkisini hızlı biçimde harekete geçirebilmek olanaklı olmuyor. Parti örgütü ortamın gerisinde kalıyor.

Bunun yanında, yöneticinin altındaki yoldaşı toplantıdan toplantıya görmesi, partide ortamın istediği denetleme mekanizmasını sağlayamıyor. Alınan kararların, verilen direktiflerin yaşamda ne ölçüde uygulandığını, işlere ne kadar enerji konulduğunu anlamayı engelliyor.

Bugün konspirasyon açısından siyasi polise, sınıf düşmanlarına karşı en iyi savunma, yığınların içinde, ideolojik kimliğini gizlemeden, legal örtü altında çalışmaktır.Sorun polise yakalanmamak değil, örgüt ilişkilerini açığa çıkarmamak, örgütsel bilgileri vermemektir.

Parti örgütümüz ortamın gerisinde kalıyor, fırsatlar kaçıyor. Fırsatlar tükenmez, ama her gün de çıkmaz. Çıktığı zaman bunları doğru kullanıp, sonuç almak gerekiyor. Parti ortamın gereklerine uygun davranırsa, ideolojik birikimi hızla örgütsel güce dönüştürme şansını yakalar, ülke çapında parti olma yolunda hızla ilerler, sınıfa öncülükte pratik olarak da aday olduğumuzu gösterebiliriz.

Bugün partinin ihtiyacı, yöneticinin, kendisine bağlı çalışan her yoldaşla gün yirmidört saat görüşebilmesinin olanaklarının yaratılmasıdır. Alttan bir yoldaş da, yöneticisine ulaşabilmelidir.

Bugün Türkiye ortamında buna en uygun biçim, parti çalışmalarının legal örtüler altında yürütülmesidir. Legal örtüler, herkesin birbirini kolayca görüp, denetleyebileceği uygun bir yapı ortaya çıkaracaktır.

Bunun için legal merkezlere ihtiyaç vardır. Bugün bazı yöre ve bölge örgütlerinin içinde çalışma yürüttükleri legal merkezler bulunuyor. Ancak bu merkezler, yapıları gereği, sözünü ettiğimiz legal merkezler değillerdir. Buralarda yürütülen çalışmalar da ortamın gereklerine uygun çalışma biçiminde gitmemektedir.

Bölge örgütleri yeni legal odaklar içinde güçlerini yoğunlaştırıp merkezileştirirken, varolan odaklarda sürdürülen çalışmaları da gözden geçirmelidirler. Bu alanlardaki çalışmalar hem ihtiyaçlar açısından hem de biçim olarak yeniden değerlendirilmelidir.

Her bölgede en başta oradaki bölge komitesine uygun bir legal örtü hazırlanacaktır. Bu legal örtüler aktif siyasal mücadele yürüten odaklar olarak kurulursa amaca daha uygun olur.

Siyasi mücadele odakları olarak kurulan legal örtüler, sempatizanları da aktif olarak siyasi kavgaya sokmada önemli bir araç olur ve çalışmalar içinden partiye insan kazanır. Hem partilileri, hem sempatizanları açık siyasi mücadele içinde daha iyi tanıyıp, sınamaya da yarar.

Her birimin, legal örtülerin gerektirdiği bürokratik işlemleri de o örgütlere uygun olarak yapması gerekir (Yönetim kurulu defteri, muhasebe defteri, vb.). Bu tür örtüyü güçlendirecek şeyleri her zaman hazır tutmak işin önemli yönlerinden biridir.

Bu yeni biçim çalışma, partinin yığınlar içindeki bağlarını, partinin yığınlar üzerindeki otoritesini güçlendirecektir.

DİSK'in yeniden kurulma çabalarının gündeme geldiği bugünlerde,

TKP'nin sendikal harekete ilişkin olarak aldığı tutumu yinelemek amacıyla,

TKP'nin Sendikal Harekete Bakışı (1980-1990) – Belgeler kitabından aldığımız üç belgeyi yayınlıyoruz

SENDİKALAR ÜZERİNE

SENDİKALARIN GÖREVLERİ (1866)

Bilimsel komünizmin kurucusu Karl Marks'ın I. Enternasyonal'in Geçici Genel Konseyi'nin delegeleri için hazırladığı yazının bir bölümünü oluşturan bu metin, sendikaların görevlerini, aradan 125 yıl geçmiş olmasına karşın, sanki dün kaleme alınmışçasına ele alıyor. Burjuvazinin "öldüğünü"(!) ilan ettiği canlı Marksizmin bu güzel belgesini, Marks-Engels'in *Toplu Yapıtlar*'ının İngilizce basımının 2. cildinden (s.82- 83) aldık.

a. Sendikaların geçmişleri

İşçinin satacak yalnızca işgücü varken, sermaye yoğunlaşmış toplumsal güçtür. Bu nedenle, sermaye ve emek arasındaki *sözleşme*, hiçbir zaman, maddi yaşam ve emek araçlarının mülkiyetini bir yana, yaşamsal önem taşıyan üretici enerjiyi biryana koyan bir toplum anlamına bile olsa, adil koşullarda gerçekleştirilemez. İşçilerin tek toplumsal gücü, onların sayısıdır. Bununla birlikte, sayısal güç, bölünmüşlük yüzünden kırılır. İşçilerin bölünmüşlüğü, parçalanmışlığı onların *birbirleriyle kaçınılmaz rekabeti* tarafından yaratılır ve sürdürülür.

Sendikalar aslında, kendilerini hiç değilse saf kölelik koşullarının üstüne çıkarabilecek sözleşme koşullarını elde edebilmek için, bu rekabeti kaldırmak veya en azından kontrol altına almak üzere işçilerin *kendiliğinden* girişimleriyle ortaya çıktılar.

Dolayısıyla, sendikaların acil hedefi, günlük ihtiyaçlarıyla, sermayenin dur durak bilmeyen saldırılarını engellemeye yönelik uzlaşmalarla yani tek kelimeyle, ücret ve çalışma süresi sorunlarıyla sınırlıydı. Sendikaların bu faaliyet, yalnızca meşru değil, aynı zamanda gereklidir. Mevcut üretim sistemi sürdükçe de onsuz yapılamaz. Üstelik, tam tersine, sendikaların kurulması ve birbiriyle birleştirilmesi bütün ülkelerde yaygınlaştırılmalıdır. Öte yandan, sendikalar, kendileri bilincinde olmadan, ortaçağ belediye ve loncalarının ve komünlerinin orta sınıfa yaptığı gibi, işçi sınıfının *örgüt merkezlerini* meydana getiriyorlardı. Eğer sendikalar, sermaye ve emek arasındaki gerilla çarpışmaları için gerekliyse, *ücretli emek ve sermaye sisteminin ta kendisini azletmek* için örgütlenmiş kuruluşlar olarak daha da fazla önemlidirler.

b. Sendikaların bugünleri

Sermayeye karşı yerel ve acil savaşıma haddinden fazla yönelmiş olan sendikalar, kendilerinin ücretli kölelik sistemine karşı sahip olduğu eylem gücünü henüz bütünüyle kavramış değiller. Bu nedenle, genel toplumsal ve politik hareketlerden, gereksiz yere uzak durdular. Yine de, örneğin İngiltere'deki son politik harekete katılmalarından, Birleşik Devletler'deki işlevlerine daha yakından bakılmasından, ve sendika delegelerinin Sheffield'deki son büyük konferansta kabul ettikleri şu karardan görüldüğü kadarıyla, son zamanlarda kendi büyük tarihsel misyonlarının bu ölçüde farkına varmış görünüyorlar:

"Bu konferans Enternasyonal Birliğin bütün ülkelerin işçilerini bir tek kardeşlik bağıyla birleştirme yolundaki çabalarını takdirle karşılayacak, bütün emekçi topluluğunun ilerleme ve esenliği için zorunlu olduğuna inandığı bu kuruluşa üye olmayı, burada temsil edilen çeşitli örgütlere, ciddi olarak tavsiye eder."

c. Sendikaların gelecekleri

İlk ortaya çıkış amaçları bir yana, sendikalar, şimdi işçi sınıfının *tam kurtuluşunun* genel çıkarı için sınıfın örgütlenme merkezleri olarak bilinçli davranmasını öğrenmek zorundadırlar.Onlar, bu doğrultuda eğilim gösteren her toplumsal ve siyasi harekete yardım etmelidirler. Kendilerini bütün işçi sınıfının savunucuları ve temsilcileri olarak görüp ona göre davranırken, örgütlenmemiş insanları kendi saflarına kazanmamazlık edemezler. Onlar, istisnai koşulların güçsüz bıraktığı tarım işçileri gibi en kötü ücret alan işçilerin çıkarlarını dikkatle kollamalıdırlar. Onlar, çabalarının dar görüşlü ve bencil olmaktan uzak olduğuna, zulüm altındaki milyonların kurtuluşunu amaçladıklarına bütün dünyayı ikna etmek zorundadırlar.

•

TKP PROGRAMI (1985)

1985 Nisan'ında toplanan TKP 5. Kongresi'nde kabul edilen IV. Program'ın sendikalara ilişkin bölümü.

Parti ve sendikalar aynı sınıfın farklı örgütleridir.

Komünistler sendika ile parti arasındaki sınırların yokedilmesine, sendikaların partinin görevini üstlenmesine de, partinin sendika görevlerini üstlenmesine de karşıdırlar. Böyle tutumlar hem sendikaları, hem partiyi güçten düşürür.

Komünistler sendikaların er ya da geç kendi görüşlerini benimseyeceğini bilirler, geleceğin kendi düşüncelerine ait olduğuna inanırlar ve sendikaları bölmez, sürekli ve güvenli Marksist propaganda yürütürler.

Komünistler sendikaların örgütsel bağımsızlığını, siyasette partiye bağımlılığını savunurlar.

Komünistler sendika-içi demokrasiyi, üyelerin sendikalarda söz ve karar sahibi olmasını, kendi örgütlerini denetlemelerini isterler. Sendikalarda siyasal görüşler nedeniyle tasfiyeciliğe karşıdırlar.

Komünistler sendikal birliği gözetirler. İşçilerin büyük sendikalarda toplanmasından yanadırlar. Kapitalizm koşullarında sendikaların bölünmüşlüğünün bitmeyeceğini de bilirler.

Komünistler, sendikalarda, yönetiminde kimin olduğuna bakmadan aktif çalışma yürütür, burjuva görüşlerin işçi sınıfı içinde zehir saçmasını önlemek için savaşırlar. Ücretli kölelik sistemi yıkılmadan hiçbir sendikal istemin kalıcı olarak elde edilemeyeceğini anlatırlar. Tüm ekonomik, sendikal ve demokratik istemleri ana göreve bağlarlar.

Komünistler sendikalara savaşım hedefi olarak kapitalizmin ve sınıf savaşımının ulaştığı gelişkinlik düzeyine uyarlı hedefler gösterirler. Gerçekçi istem, ne burjuvazinin verebileceği kadarıyla ne de işçi sınıfının o anda alabileceği kadarıyla sınırlı değildir. *Toplumsal gelişmenin* çıkarlarına uygun olarak saptanmış istemdir.

•

TKP 5.KONGRESİ (1985)

1985 Nisan'ında toplanan TKP 5.Kongresi'nin sendikalarla ilgili kararının tam metni

Türkiye'de işçi sınıfının iş ve yaşam koşullarında hem göreceli hem de mutlak kötüleşme vardır ve açık seçik, gözle görülür boyutlardadır.

Buna karşılık, özellikle 12 Eylül'den sonra çıkarılan yasalar, ekonomik-sendikal savaşımı yasaklarla boğmaya, engellemeye yöneliktir.

Birçok işkolunda grev yasaktır. Uygulanabildiği işkolunda ise grev, sendikal savaşımda bir silah olmaktan çıkarılmıştır.

İşçi sınıfımız, gerek iş ve yaşam koşullarının dayanılmazlığı, gerek sendikal savaşımın engellenmesi karşısında son derece öfkelidir. Bu öfkenin hemen bir patlamaya dönüşmemesi, işçi sınıfımızın duyguyla değil mantıkla hareket etmesi nedeniyledir. İleri işçiler, Türkiye'de sendikal savaşımın taşıdığı derin siyasal anlamı biliyorlar, hele ki bir karşı-devrim döneminin ardından yapılacak çıkışlarda örgütlülüğün önemini görüyorlar.

Bugün en büyük sendikal örgüt olan Türk-İş'in üst yönetimi düpedüz burjuva çizgidedir. Bu nedenle sendikal durumu burjuvazinin çıkarları çerçevesinde tutmak, savaşımı olabildiğince ertelemek için elinden geldiğince çabalıyor. Ama aynı zamanda, sendikanın üst yönetimi elinde tutma kaygusuyla, tabanın giderek yükselen basıncı karşısında birşeyler yapma yönünde zorlanıyor.

Bir yandan işçi yığınlarındaki yoğun öfke, öte yandan Türk-İş yönetiminin oyalama taktikleri, daha iyi seçenekler yaratma gereçesine taban oluşturuyor ve sendikal bölünmüşlüğü körükleyen girişimlere fırsat doğuyor.

Bu girişimlerin başında, sosyal demokrasi ve oportünizmin, DİSK'i yeniden örgütleme çabaları geliyor. DİSK davasında yargılananlarla dayanışma, sendika seçme özgürlüğü gibi doğru noktalardan hareketle, sosyal demokrasi ve oportünizm, sınıf savaşımı ve sendikal savaşımın çıkarları açısından yanlış, zararlı bir noktaya ulaşmak istiyorlar. Bunlar işçi sınıfımızın şanlı, devrimci sendikal savaşım geleneklerini bayraklaştıran DİSK'in adını kullanarak, kendi dar çıkarları doğrultusunda, sosyal demokrat/oportünist karması "yeni" bir DİSK oluşturmak istiyorlar.

DİSK davası büyük bir haksızlıktır. Bu sergilenmeli ve yargılananların sendikal alanda yeniden görev alabilmeleri garantilenmelidir.

İstediği sendikayı kurmak ve istediği sendikacıları göreve getirmek işçi sınıfımızın en doğal hakkıdır. Bu hak onu gaspedenlerin elinden koparılıp alınmalı, ancak DİSK'i yeniden kurma yönünde kullanılmamalıdır. DİSK'in bayraklaştırdığı devrimci sendikal savaşım gelenekleri Türk-İş içinde canlandırılmalı ve Türk-İş'e egemen kılınmalıdır.

Sendikal bölünmüşlüğü körükleyen girişimler arasında, her siyasetin "kendine ait" küçük sendikalar kurma çabaları da yer alıyor. Küçük burjuvazinin tekkeci, dar çıkarcı, dükkancı yaklaşımını işç hareketine taşımaya yönelik bu çabaları sergilemek ve engellemek gereklidir.

Bugün iş yasalarını parçalayacak, sendikal savaşmın önünü açacak doğrultuda her çıkış büyük önem taşıyor ve böyle her çıkışa dayanışma göstermek bir görevdir. Ancak böyle çıkışlar yapmak için daha iyi örgütsel seçeneği Türk-İş dışında arama eğilimine karşı durmak gereklidir. Tam tersine, böyle çıkışların Türk-İş içinden kaynaklanması ve Türk-İş'in bunlara sahip çıkmaya zorlanması, iş yasalarıyla ve sendikal savaşımın önündeki öteki engellerle birlikte, Türk-İş'in, yıllardır haketmediği bir sendikal konumu tutan burjuva yönetimini de fırlatıp atmayı kolaylaştırır. Türk-İş dışında daha iyi örgütsel seçenek aramak yerine, Türk-İş'i aradığımız daha iyi örgütsel seçeneğe dönüştürmek en kestirme ve genel çıkar açısından en yararlı yoldur.

Tüm bunların ışığında kongremiz, önümüzdeki dönemde şunların yapılmasını karar altında alır:

1. İşçi sınıfının sendikal, ekonomik ve demokratik istemlerinin propaganda ve ajitasyonu, bu istemler doğrultusunda yığın eylemlerinin yaratılıp, geliştirilmesi yolunda yoğunlaştırılmalıdır.
2. Tüm sendikalarda yönetimde kim olduğuna bakmaksızın çalışma yürütülmelidir.
3. Yapılacak her türlü çalışma, işçi sınıfının sendikal birliğine yönelik olmalıdır.
4. Türk-İş'in, işçi sınıfının en büyük sendikal örgütlenmesi olduğunu, DİSK'in kapatılmasıyla örgütsüz kalan büyük bir işçi kesiminin Türk-İş'e üye olmuş ve olmakta olduklarını gözönüne alarak, Türk-İş içinde çalışmaya özel önem verilmeli, işçi sınıfının sendikal birliğinin sınıf sendikacılığı temelinde Türk-İş'te sağlanması yolunda çalışma yürütülmelidir.
5. Türk-İş yönetiminin tabandan gelen basıncı hafifletmek için kullandığı demagogik militanlık açığa vurulup sergilenmeli ve Türk-İş, tabanının da isteği doğrultusunda, gerçekten militan eylemlere itilmelidir.
6. Tüm bunların yerine getirilmesi için, Türk-İş ve tüm sendikalardaki, özellikle alt ve orta düzey yöneticilerle topluca ya da tek tek ilişkiler kurulmalı, bu kesimden, olabilen herkesin kazanılması için çalışılmalıdır.

Sendikal birliğin Türk-İş'te gerçekleştiğini gören ve tüm işçi sınıfına bunu, 1983 yılında ilk duyuran, tüm DİSK'li ileri işçileri şanlı devrimci gelenekleriyle Türk-İş'e dalmaya çağıran, *yalnızca* Leninci Türkiye Komünist Partisi oldu. O tarihten bu yana geçen yedi zorlu yıl, sendikal birliğin Türk-İş'te gerçekleştiğini gösterdi. Bugünün gündeminde sendikal birliğin, sendika-içi demokrasiyi ve militan eylemi öne çıkararak pekiştirilmesi vardır. Bölücü çabalar da tükenmemiştir, ama yaşamın işçi sınıfını sürüklediği nokta, *Türkiye Komünist Partisi*'nin sendikal harekete ilişkin olarak aldığı tutumun doğruluğunu tüm işçi sınıfına göstermektedir. Bu, burjuvazinin işçi sınıfını bölmeye yönelik girişimlerinin karşısında en büyük güvencelerden biridir. Çünkü kararı, "öncünün siyasal strateji ve taktiklerinin doğruluğunu, kendi öz deneyimleriyle görecek olan" geniş işçi yığınları vermektedir.